

τούτῳ καὶ ἀντιλέγεις· τὸ γὰρ πεσόντα ἀπογνῶναι, οὐδὲν ἄλλο
 15 ἔστιν εἰπεῖν ἢ ὅτι ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται. Μὴ, παρακαλῶ,
 μὴ τοσοῦτον ἀδικήσης σαυτόν· μὴ τοσαύτην ἡμῶν καταχέης
 ὀδύνην. Οὐ λέγω νῦν, ὅτε οὕτω εἰκοστὸν ἄγεις ἔτος, ἀλλὰ εἶ
 καὶ πολλὰ ποιήσας καὶ τὸν ἅπαντα βίον ἐν Χριστῷ ζήσας, ἐν
 ἐσχάτῳ γήρα τοσαύτην ἔπαθες τὴν ἐπήρειαν, οὐδὲ τότε ἀπο-
 20 γνῶναι καλόν, ἀλλ' ἐν νῷ λαβεῖν τὸν ἐν σταυρῷ δικαιωθέντα
 λήστην, τοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἐργασαμένους ὥραν, καὶ
 ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπειληφότας τὸν μισθόν. Ὡσπερ δὲ οὐ
 καλὸν τοὺς ἐν ἐσχάτῳ τέρματι πεσόντας ἀπελπίζειν, ἐὰν
 σωφρονῶσιν, οὕτως οὐκ ἀσφαλὲς ταύτῃ τρέφεσθαι τῇ ἐλπίδι
 25 καὶ λέγειν ὅτι· μετὰ ταῦτα... Τέως μὲν ἀπολαύσω τῶν ἡδέων
 τοῦ βίου, ὕστερον δὲ ὀλίγον πονέσας τοῦ παντὸς ἀπολήψομαι
 χρόνου τοὺς μισθοὺς. Καὶ γὰρ μέμνημαί σου πολλάκις εἰρη-
 κότος, ἡνίκα ἂν σοι πονηρὰ παρήνουν εἰς μουσεῖα φοιτῶντι·
 « Τί δαί; κἂν ἐν τῷ βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ καλῶς καταλύσω τὸν
 30 βίον, πῶς ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν εἰρηκότα· « Μὴ μέλλε ἐπι-
 στρέφειν πρὸς Κύριον, μηδὲ ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. »
 Τοῦτον ἀνάκτησαι τὸν λογισμόν, καὶ δεῖσον τὸν κλέπτην·
 οὕτως γὰρ ὁ Χριστὸς τὴν ἐνθένδ' ἡμῶν ἔξοδον καλεῖ, διὰ τὸ
 ἀγνοοῦσιν ἐφίστασθαι. Ἐννόησον τὰς τοῦ βίου φροντίδας,
 35 τὰς ἰδία, τὰς κοινῇ γινομένας, τοὺς τῶν ἀρχόντων φόβους,